

Seyit Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.4.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Âh İstanbul

ÂH İSTANBUL

Âh İstanbul ben senin neyini anlatayım
Yağz atların seni çiğnediği yeri mi?
Fatih'in Konstantin'e çıktığı seferi mi?
Bir umranın kalbinin burada attığını mı?
Yoksa Ebu Eyyub'un sende yattığını mı?

Tarihini işlesem nakıslara sığar mı?
Küflenmiş kitaplardan şilinir mi hiç adın?
Silkinse kaldırımlar bir İstanbul doğar mı?
Bunun için mi mavi gözlerinle ağladın?

Avrupa'dan Asya'ya çelik halat bağladın
Gırtlığın hançeresi bunun için mi boğuk?
Kara deniz suyuyla enginlere çağladın
Bu yüzden mi gözlerin kuzeyli gibi soğuk?

İstanbul. Âh İstanbul neyini anlatayım
Sen ki hayallerimin müjdeli bir şehrisin
Sen ki tüm umutların toplanan mahşerisin
Bir Peygamber muştusu olduğun günleri mi?
Lâle devrinde açıp solduğun günleri mi?

Fatih'in kır atının nal sesiyle uyudum
Ruhum bir mahmuzlanmış atın idi İstanbul
Gönlümde efsunlanan hikayenle büyüdüm
Senin taşın, toprağın altın idi İstanbul

Surlarından görünen Ulubatlı Hasan mı?
Fatih'in fethettiği o İstanbul sen misin?
Ayasofya'da gizli hüznün; senin tasan mı?
Beyazıt'ta gördüğüm işlenen desen misin?

Âh İstanbul ben, senin neyini anlatayım
Yaralı surlarından yorgun baktığını mı?
Bir Sultanın boynuna bir çağ taktığını mı?
Kız kulesinin melül olan portresini mi?
Fenerin fanusunda boğulan sesini mi?

Şimdi her bir köşenden dumanlar yükseliyor
Bulutlarının rengi medeniyet kokuyor
Zengibar kalesinden sanki devler geliyor
Yükselen gök delenler gökte mekik dokuyor

Sultan Ahmet camisi yine onurlu ve dik
Şimdi o minareler gölgede serinliyor
Âta yadigarı ne varsa yedik, bitirdik
Sahilde balıkçılar vurgun sesi dinliyor

Seni öven şairler, övdü yeteri kadar
Sitem kâr sözlerime darılma ey İstanbul
Tarih sayfalarında beterin beteri var

Hemen yağlı urgana sarılma ey İstanbul

Altından umudunu yitirenler kaçıyor
Şimdi Haliç'te sular boz bulanık akıyor
Güller bile baharda rengi soluk açıyor
Nakkaş Sinan bakarken gözü nemli bakıyor

Güzelliđin İstanbul: Puslanmış aynalardan
Perde gerisinde ki kız gibi görünüyor
Kûfî hat sanatıyla sülüs'lü saraylardan
Güzelliđin daha da bir sırra bürünüyor

Ey! Meftun aşıkların, güllerin İstanbul'u
Telli, duvaklı gelin, bülbüllerle gel artık
Aramızda kalmadı ne sur, ne engel artık
Ey! Meftun aşıkların, güllerin İstanbul'u

Seyit Kılıç

Anlaşılmanın Şiiri

ANLAŞILAMAYANIN ŞİİRİ

Ey yâr!

Seni, beyhude sevip karalar bağlamışım
Boşuna gözlerimi eskitip ağlamışım

Değmezmişsin can verip her gün bin kez ölmeye
Diri diri bedenini kabrine gömülmeye

Nereden bileceksin, şu yaralı gönlümün
Kanayan yarasının bulanık aktığını
Nereden bileceksin, geri kalan ömrümün
Her gün penceresinden ahrete baktığını

Sana olan bu sevdam kalbine ağır geldi
Kaf dağına yüklenen sevda kuşuna döndün
Peşinden koşturduğum yâr değil de eceldi
Sanki bir Akabe'nin sarp yokuşuna döndün

Duymadın yüreğimin âh-u enin sesini
Koklamadın gönlümün kan kokan nefesini
Ben gülün dikenini gururumla taşırken
Sense hazırlamışsın bülbülün öksesini

Nereden bileceksin bir aşk serserisinin
Her gün gönlünde yağlı urgan taşıdığını
Nereden bileceksin bir gül usâresinin
Zehir olup ur gibi ölüm kaşdığını

Bütün yaşananları maziye gömüp attın
Aşkın kör gözlerini bir bûse için sattın

Her gün yandı yüreğim göz yaşlarım dinmedi
Yinede bir gün olsun kıymetim bilinmedi

Nereden bileceksin, Leyla'sını ararken
Bir Mecnun'un delirip çölleri aştığını
Nereden bileceksin, kakülünü tararken
Aynaların benimle her gün uğraştığını

Gönlüm hep şerha şerha, lîme lîme kanarken
Eyyup gibi gönlümde bin bir yara açılır
Sen nefsinin okşayan tüm sözlere kanarken
Kalbimdeki yaramdan gül kokusu saçılır

Anlamadın beni sen, seni çok sevdiğimi
Bir dev gibi; gönlümü, önünde eğdiğimi
Gururumun başını kör bıçakla vururken
Anlamadın kurbanlık bir koça değdiğimi

Nereden bileceksin, bir gülün dikeninin
Figan eden bülbülün canını yaktığını
Nereden bileceksin, kanımı dökeninin
Yüreğimde bulunan tasına aktığını

Bendeki hatıralar gönlümde saklanırken
Gönlündeki resmimi yırtmaya kıyar mısın?
Albümüme resminden ağyar yasaklanırken
Yaşarken mezar denen albüme koyar mısın?

Unutmak mümkün ise gözlerim hayaline
Yeşil yeşil bakarken, andığım gün hatırla
Rüyamdaki gölgenin sarılırken beline
Hayalleri bir gerçek sandığım gün hatırla
Bir gün aklar düşerse saçlarının teline
Aynalara bakmaya kandiğim gün hatırla
Fırsatını kollarken tutmak için eline
Ellerin ellerimde, yandığim gün hatırla
Senin umurunda mı kasırga beni sarmış
Yaprakları sevdanın dolu vurmuş sararmış

Oysa ben yıldızlardan taç yapmıştım başına
Hilâli küstürmüştüm yaydan beri kaşına

Faydası yok feryadın bu son haykırışımın
Paslı aşk zincirini koparıp, kırışımın

Sanki bütün olanlar yaşanmamış masaldı
Kurduğum hayallerim beni dertlere saldı
Sen, tüm yaşananları bir tarihe gömerken
Bana senden hatıra bir şairliğim kaldı

Seyit Kılıç

Bekleyeceđim

Ŗiirlerde bu aşkın ben bir kısık sesiyim
Ben, bu koca sevdanın can çeken nefesiyim

Ben ki, senin gözünde deli bir serseriyim
Oysa ben, bu halimle aşkının eseriyim.

Sense, benim gülümsün hep öyle kalacaksın
Soldurmadım ben seni yine solmayacaksın.

Sense, varmayacaksın yine benim farkıma
Kulak asmayacaksın Ŗiirime, Ŗarkıma..

Yıllarca köle gibi peşinden adım adım
Uğradığın her yere gölgen gibi, uğradım.

Çok ucuza satıldım bir göze esir oldum
Kah saçlarında Ŗiir, kaşında nesir oldum.

Bir gün senin kalbin de yanacak alev gibi
Sende yenileceksin yaralı bir dev gibi.

Belki! , bir gün kalbinin sesini duyacaksın
Belki, o zaman beni, gönlüne koyacaksın.

Bekleyeceđim seni ölümü bekler gibi,
Bir merhamet bekleyen, öksüz bebekler gibi.

Seyit Kılıç

Bir Umudun Tükenişi

Ne ben umduklarımı alıverdim dünyadan
Ne de uyanıverdim daldığım bu rüyadan.

Ne zaman varacağım gerçeklerin farkına
Nasıl geçsem, feleğin takılmadan çarkına.

Bilmiyorum suç bende, sihirli sözlerde mi?
Gerçeklere mil çeken o fettan gözlerde mi?

Sanki batırmak için yaptım aşktan bir gemi
terk edip bu dümeni kaçıp gitmek elde mi? .

Eyvah! Ne hayallerim battı bu gemi ile
Ağlamak, yakarmak boş, çırpınmak boş, nafiye.

Sanırsın üzerime dağ devrildi, gök çöktü
Sanki, tüm yanardağlar üstüme volkan döktü.

Sanki,devler ordusu üstüme asker saldı
Sanki,tüm yaşananlar uydurulmuş bir masaldı.

İlk kez böyle yüreğim ölümcül yara aldı
Batırdığım gemiler ilk kez denizde kaldı.

Felaket, bu ayrılık bana çok fena vurdu
Sanki,Fırlattı beni Kaf dağına savurdu.

Yine veda edecek yeşerttiğim emeller
Yine yol vermeyecek ansız çıkan engeller.

Sanki,ölüm ensemde sanki ertesindeyim
Ümitsiz ve yokluğun son kertesindeyim.

Çaresiz çığlıkların duyulmaz sesindeyim
Bir aşkın can çekişen o son nefesindeyim.

Tarihler not düşecek, takvimlerden bir yaprak
Elveda hayal, gerçek, sar beni, kara toprak

Seyit Kılıç

Gülüm

Çırpınan yüreğinde bilmiyorum neler var
Ne, anlatılır bu aşk ne, kitaplara sığar.

Yıllar yılı bu sevda filizlendi can gibi
Yıllar yılı kaydandı içim de volkan gibi

Yıllar yılı geceler rüyamda pusu kurdu
Yıllar yılı bu sevda bir kor gibi kavurdu

Kaderimmiş be gülüm bu çöllerde kavrulmak,
Bir çöl fırtınasında yerden yere savrulmak.

Çok koştum bu sevdanın peşinden, tutamadım
Unutmak mümkün değil gülüm, unutamadım.

Unutma, sende gülüm bu alev sönmeyecek
Dönmedi dünyam sensiz yinede dönmeyecek.

Gülüm, bu sevda bende paylaşılmaz bir sırdı
Bunu sana anlatmam belki de bir kusurdu.

Benim ki ulaşılmaz bir sevda biliyorum
Ama yine de senden bir aşk dileniyorum.

Anladım, yollarımız kesişmeyecek gülüm
Anladım, bu sevdayı pusuda bekler ölüm.

Yine hayallerimde kaybolup kalacağım
Yine sensiz bir ömür rüyaya dalacağım.

Gömeceğim bu aşkı mahzun, buruk kalbime
Koyup kaldıracağım mezar denen albüme.

Seyit Kılıç

Mahkum

Hangi gönül; yalandan böyle bir destan yazar?
Hangi gözler; Yalandan acı gözyaşı döker?
Hangi yiğit; bir gücün önünde böyle çöker
Anlayacaksın beni, yandıkça azar azar
Hangi güç; çivilenmiş gönlümü senden söker

Yıkılmayan ruhumun başı sana eğilir
Hercâi bulutların yağmurları biter mi?
Yangın olmayan yerde hiç dumanlar tüter mi?
Sana şiirlerimden en güzel cevap gelir
Ayrı kalmayan bülbül, yanık yanık öter mi?

Hangi duygusuz türkü; gönülde destan olur
Gönülde yanmayan od hiç, gönüller yakar mı?
Dolu, yağmur yağmadan seller coşkun akar mı?
Yeşermeyen bir gönül nasıl bir gülistan olur?
Bulutlar tökezmeden hiç şimşekler çakar mı?

Ben, mahkumum sana savcım; istersen kanıt
Bu sevda akrep gibi her gün bir yerden sokar
Bu aşkın mecrasında gönlüm yanarak akar
Kalbimdeki sevdadır sana en büyük yanıt
Gönlüm; yangın yeridir ciğerim yanık kokar

Seyit Kılıç

Saklı

Karanfiller saklı yanaklarında
Güller sende saklı dikenler bende.
Gizlidir inciler dudaklarında
Gülse de fark etmez ha gülmesen de.
Mercan'ın içinden dökülmesen de

Neler saklı sen de bilsem ah neler
Ne sırlı geceler, nice seneler
Cevapsız sorular, zor bilmeceler
Cevabı sendedir değil; desen de
Gözlerinden okurum, söylemesen de

Gizlidir bilirim sen de ne sırlar
Nice hatıralar, nice kusurlar
Ne engin denizler, geçilmez surlar
Koca bir alemsin saklıdır sende
Nakişlarda saklı sen de, desende

Seyit Kılıç

Serap'a Aşk

Hayalimde bir güzel gezinir ceylan gibi
Ahu'dur, sekişini kaldıramaz her yürek
Öyle bir hayal ki bu, ne sonu var, ne dibi,
Çıkılmaz dehlizlere açılıyor giderek.

Kara sevda denilen bir hayal imiş meğer,
Açtım kucaklarımı yerler gökler sığmadı.
Kaybetmeden kendimi bulursam o'nu eğer
Platonik bir sevda olsun bu aşkın adı.

Gözümde perde kalkar görünürse gerçekler,
Yıkılır tüm hayaller kaybeder aşk süsünü.
Umutlar yetiştirir bende solmaz çiçekler,
Bu sevda seraplardan alır görüntüsünü.

Seyit Kılıç

Sevgi

Bir sevda! dağ delinir,Kerem yanar kül olur
Gözyaşı çiçek açar yedi veren gül olur
Kah fer olur gözlerde, saçlarda kakül olur

Aşıkların gönlünde sevgiler bir sır imiş
Onsuz geçen zamanlar aslında asır imiş.

Kimi zaman, bir türkü dilden dile dolaşır
Kimi zaman, bir destan nesillere ulaşır
Acı,tatlı ne varsa çok hatıralar taşır

Sevda yoksunu gönül taşımak kusur imiş,
Bütün güzel şeylerden ayrılmaz unsur imiş.

Sevgi: gönüllerde ki aşıkların gür sesi,
Sevgi: kavranan idrak mutluluğun zirvesi,
Sevgi: Ölü kalplerin hayat veren nefesi,

Kelimelerle bunu anlatmak kısır imiş,
Bu sığ kelimelerde sevgiler mahsur imiş.

Seyit Kılıç

Şikâyetnâme

ŞİKAYETNAME

Söz verdim kendime, göz yaşlarımla
Kandırmayacağım ağlayanları.
Melûl melûl yorgun bakışlarımla
Ağlatmayacağım çağlayanları.

Geceyi gözüme perde edinip
Güneşi yüzünden kaldıracığım.
Ne yapıp, ne edip, her gün didinip
Hilâli kaşından aldıracağım.

Siyahı renginden döndüreceğim
İpek saçlarını solduracaksın
Renkleri soldurup, söndüreceğim
Gözlerine matem dolduracaksın

Tek tek sökeceğim Kerem misâli
İnci dişlerinle gülemeyesin
Keseceğim servi boylu visâli
Hayallere bile gelemeyesin

Güllerin rengini unutacağım
Açamasınlar al yanaklarında
Kirazın kökünü kurutacağım
Meyve vermesinler dudaklarında

Sevda defterinden ismin silinip
Gönül kapısından kovulacaksın
Vicdanın önünde bir gün eğilip
Zulmetmekten sende yorulacaksın

Yüzünden gamzeni sökeceğimde
Onunla bir ömür gülemeyesin
Ruhuna ızdırap dökeceğimde
Ölmek isteyip de ölemeyesin

Zulmünün yanında bunlar nedir ki?
Ruhum alev alev tutuşur benim
Gönlüm yangın yeri kaç senedir ki
Volkanlar içinde kaynıyor beynim

Yatağım alevdir, yorganım kömür
Ziftli karanlıklar içindeyim ben
Çileyi yükledim böyle bir ömür
Beni hamal gibi hep kullandın sen

Bulutlara binip uçacağım da
Bulamayacaksın beni, bir daha
Sensiz bir dünyaya kaçacağım da
Çıkarsam zulmünden ölmez, sabaha

Seyit Kılıç